
Żary, st. 4 (wykop 4), gm. loco, woj. zielonogórskie, AZP 68-10/25

Informator Archeologiczny : badania 32, 256-257

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

w dolnych partiach - w ścianie południowej i północnej opierał się na drewnianych podwalinach, ściana wschodnia i zachodnia wzmocniona była kamieniami - można przypuszczać, że budynek posiadał konstrukcję ryglową z wypełnieniem polepy. Jego charakter produkcyjny - warsztat kowalski (?) - określają przedmioty żelazne znalezione w jego warstwach rumoszowych: fragmenty podków, miecz (?) a także liczne przedmioty lub ich fragmenty miedziane i mosiężne. Wyeksplorowano również dużą ilość żużli.

W kilku miejscach wykopu II zanotowano obecność warstw kulturowych, w tym najstarsze pochodzące z XIV w.

W południowo-zachodnim narożniku wykopu III stwierdzono istnienie pomieszczeń gospodarczych (komórek).

W wyniku badań uzyskano liczny materiał archeologiczny: około 20 000 fragmentów ceramiki, fragmenty kafla piecowych, głównie płytowych (m.in. renesansowe i secesyjne), kilka fragmentów kafla garnkowych, prześlik gliniany, liczne przedmioty z żelaza (fragmenty noży, okuć, podków, gwoździ), przedmioty brązowe: okucia, nity, ozdobne okrągłe blaszki (cekiny?), fragmenty bransoletki oraz mosiężna sprzączka do pasa, 3 monety. Przedmioty kościane to: kostka do gry, szydło, ozdobny nożyk. Liczne fragmenty naczyń i przedmiotów szklanych, w większości XVIII, XIX wiecznych. Fragmenty fajek, rylec kamienny.

Istniejące pozostałości budynków pozwalają na odtworzenie średniowiecznego podziału, który obejmował 2 działki z linią podziału na osi północ-południe w środkowej części aktualnej powierzchni działek. Podział ten został zakłócony późniejszą przebudową, która połączyła ze sobą budynki przy ul. Warszawskiej.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Archeologicznym Środkowego Nadodrza w Zielonej Górze z siedzibą w Świdnicy.

Badania nie będą kontynuowane.

ŻARY, st. 4 (wykop 4), gm. *loco*, woj. zielonogórskie, AZP 68-10/25

- stare miasto

Ratownicze badania, przeprowadzone w dniach od 26 czerwca do 6 lipca, przez mgr Piotra Dziedzica (Muzeum Archeologiczne Środkowego Nadodrza). Finansowane przez inwestora prywatnego. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 2 arów.

Na terenie posesji na rogu Pl. Stefana Wyszyńskiego i ul. Kościelnej w okresie przedwojennym istniała zabudowa mieszkalna, która w większości zniszczyła wcześniejsze ślady osadnictwa. Jedynie w południowej i północnej części badanego obszaru natrafiono na nawarstwienia kulturowe z okresu średniowiecza. Odkryto pozostałości 4 obiektów, z których dwa to prawdopodobnie domostwa mieszkalne. Miały one kwadratowy kształt i zbliżone wymiary boku - około 4 m. Pozostałe dwa obiekty związane były z zabudową gospodarczą, być może z warsztatem związanym z obróbką skóry. Ze względu na stan ich zachowania oraz na fragmentaryczność odkrycia (część obiektów znajdowała się poza badanym obszarem na sąsiedniej posesji) trudno odtworzyć ich całkowity kształt i charakter.

W trakcie badań pozyskano 249 fragmentów ceramiki naczyniowej, około 100 fragmentów ścinków i półwytworów skórzanych, 50 fragmentów kości zwierzęcych oraz 6 zabytków wydzielonych w tym: fajka z współczesnych warstw zagruzowania, gliniany prześlik z warstwy nr 3, miedziany, powlekany złotem kabłączek skroniowy z warstwy nr 3, misa drewniana z warstwy nr 3, misa żelazna także z warstwy nr 3.

Pozyskany materiał ceramiczny, choć stosunkowo nieliczny i bardzo rozdrobniony stanowi interesujący przyczynek do badań nad chronologią i różnorodnością form średniowiecznej ceramiki miejskiej. Wstępna analiza pozwala umieścić ją w przedziale: druga połowa XIII wieku do połowy wieku XIV, a być może później. Datowanie to jest nieco późniejsze od dat dendrochronologicznych z pozyskanych próbek, próbka nr 4 /obiekt z plecionką/- data ścięcia po 1197 roku, próbka nr 5 /obiekt nr 3/-data ścięcia 1249 r., próbka nr 7 /obiekt nr 3/-data ścięcia po 1236 roku.

Powyższe daty uzyskano z elementów drewnianych budynków gospodarczych, które mogły być budowane z surowca pozyskanego po rozbiórce innych obiektów.

Materiał i dokumentacja znajdują się w Muzeum Archeologicznym Środkowego Nadodrza w Świdnicy.

Badania nie będą kontynuowane.